

Megváltó ígértetik

Időpont: 1954. december 18. [szombat]

(Megjegyzés: Mivel az előírt szentesti textusról [Ézs 59,20–21 / az alapigében aláhúzva] nincs a hagyatékban igehirdetés, ezért az azt is magába foglaló alapigéről szóló, advent 4. vasárnapjának előestéjén elhangzott szeretetházi áhítatot közöljük.)

Alapige: Ézsaiás 59:16-21.

És látá [az Úr], hogy nincsen senki, és álmétkodott, hogy nincsen közbenjáró; ezért karja segít néki, és igazsága gyámolítja őt. És felölté az igazságot, mint pánczél, és a szabadítás sisakja van fején; felölté a bosszúállás ruháit, mint köpenyt, és búsulással vevé magát körül, mint egy palásttal. A cselekedetek szerint fog megfizetni: haraggal ellenségeinek, büntetéssel szorongatóinak, büntetéssel fizet a szigeteknek. És félik napnyugottól fogva az Úrnak nevét, és naptámadattól az ő dicsőségét, mikor eljő, mint egy sebes folyóvíz, a melyet az Úr szele hajt. És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, a kik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr. És én ő velök ily szövetséget szerzek, szól az Úr: lelkem, a mely rajtad nyugszik, és beszédeim, a melyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mind örökké!

Ez az ige egy karácsonyi prófécia. Sok évszázaddal karácsony előttről. Nem az ad különös jelentőséget neki, hogy olyan csodálatosan megjövendölte karácsony tényét, hanem a váltság olyan körülményeire hívja fel figyelmünket, amelyet nekünk karácsony után élő népnek jó újra meg újra megtanulni, észben tartanunk. A gazdag prófécianak csak két versét, a 16. és 20. verseit szeretném kiemelni, melyek arról beszélnek nekünk, hogy mikor jön el a Megváltó. Erre a kérdésre, mi, karácsony után való nép, az új testamentom tanítása szerint ezt a választ adjuk: Az idő teljességében. De mit jelent ez az idő teljességében? Meg vagyok arról győződve, hogy egy egész sereg ember van, akinek halvány sejtelve sincsen arról, hogy mit jelent ez a bibliai kifejezés: az idők teljessége.

Az világos mindenki előtt, hogy az alkalmas, a kellő pillanatot akarja jelenteni, de azért még ezzel nem jutottunk előbbre, mert még mindig ott marad a kérdés, mikor van a Megváltó eljövételére alkalmas és kellő pillanat. Akkor jött el talán az idő teljessége, akkor van annak kellő pillanata, alkalmas megérkezésére, amikor mi készen vagyunk a fogadására? De akkor úgy kellett volna eljönni Jézus Krisztusnak, hogy előzőleg hadd menjen szerte szét az egész világon a hír, hogy elérkezett a Megváltó megérkezésének ideje. Hadd menjen el a Mikeási prófécia, hogy Betlehemben fog megszületni a világ Megváltója. Szervezzen valami nagy világbizottságot a Megváltó fogadására, dolgozza ki az ő ünnepélyes

fogadásának tervét, és készítsék el a nagy küldöttség névsorát, melyben benne van minden földrész, minden országnak képviselője, fejedelmek, egyházi, kulturális élet kiválóságai. Azután Heródes, mint annak a földrésznek királya, ahol a Megváltó születni fog, bocsássa rendelkezésére betanított katonaságát, amelyik úgy áll glédában, mint a cövek, és úgy tud mozogni, mintha zsinóron rángatnák, és acélfallá merevíti magát, amikor elhangzik a vezényszó: Tisztelegj! Ki kell jelölni, hogy ki lesz a világ szónoka, ki fogja üdvözölni a Világ-Megváltót, aki jön az Úrnak nevében. És mikor mindez készen van, mikor Betlehemben ott van már az előkelő küldöttség, mikor fel van lobogózva minden ház, mikor odaszórták lábai elé a virágszőnyeget, lövésre készen áll a tüzérség, a világszónok drukkol, hogy bele ne süljön nagy izgalomban a világtörténeti szónoklatába, mikor mindez készen van, jöhet a Megváltó!?

Ne mosolyogj ezen, testvérem, ne tartsd ezt csupán fantáziának. Könnyű nekünk visszafelé nézni, az új testamentom népének a karácsony történetének tudatában azt mondani, hogy mindez csak naiv álmodozás. Csak keresd ki az igéből ezeket a prófeciákat, amelyek úgy szólnak a Messiásról, mint Aki fog jönni királyi méltóságban és dicsőségben. Ezért olyan csodálatos, hogy Esaiás mit felel erre a kérdésre, hogy mikor jön a Megváltó. Azt mondja: "És látá, hogy nincsen senki..." Tehát mikor nem várja őt senki. Az tehát, hogy készen vagyok fogadására, nem azt jelenti, hogy az ünnepi fény van készen, hanem azt jelenti gúnyos értelemben – készen van az ember! Az idők teljessége akkor következik be, mikor megérett a bűn. Amikor az embernek minden próbálkozása hiábavaló lett már, amikor egészen megromlott a világ, mikor már nem volt senki, aki hű legyen már az Istenhez. Mikor már az imádság is elnémult, már közbenjáró imádsága sem volt, mikor már mindenki mindentről letett, ebben az állapotban, e csődbejutott embervilág állapotába köszönt be az idők teljessége és eljön a Világ-Megváltó. Tehát amikor senki nincsen, még közbenjáró sincsen, nem mikor készen vagyok, csak akkor, mikor szükségem van rá!

A biblia tanítása szerint máskor is akkor működik az Isten, amikor az ember már semmit sem tud cselekedni. Kánában is akkor teremti meg a bort, amikor az utolsó üveg bort tették fel az asztalra s nem volt több belőle. Akkor jelent meg Jézus a bethániai temetőben, mikor Lázár már régen meghalt és negyednapos halottként ott nyugodott a kőszikla alatt a temetőben. Igen, akkor, mikor nincs már semmiféle emberi megoldás, akkor jön az Isten megoldása. Ahol legnagyobb a veszély, ott van legközelebb az Isten segítsége. Azért csodálatos az a válasz, amikor megszólal ebben a versben a bűnös világ reménysége, amikor már semmi sincs, már közbenjáró sincs, akkor jön el Sionból a Megváltó!

Beszél nekünk a prófécia arról is, hogy jön el a Megváltó!

A 16. versnek folytatása így szól: "... ezért karja segít, és igazsága gyámolítja őt."

Ezért! Tehát éppen ezért, mert olyan nyomorult ez a világ, éppen azért, mert nincsen senki, még a közbenjáró is elnémult. Eljövételének tehát nem mi bennünk van indoka, hanem egyedül Őbenne, az Ő szívének szánalmában. Eljön a Megváltó, mert nagyon sajnál minket. Minket, akik egyáltalán nem vagyunk sajnálatra méltók, mi büntetésnél egyebet nem érdemlünk, mi a gyermeki jogokat régen elvesztettük, arra nem hivatkozhatunk, mi idegenek lettünk már az Isten számára. Az én fiam meghalt, nekem nincs fiam – azt mondhatja felettünk is az Isten! Nyomorúságunkat megérdemljük, de minél utálatosabbnak látjuk magunkat, minél reménytelenebbnek helyzetünket, minél elképzelhetlenebbnek, hogy ilyen embert is megszájon az Isten irgalma, annál bizonyosabban várhatod, hogy eljön a Megváltó!

Kihez jön el a Megváltó?

A 20. vers ezt mondja: "És eljön Sionnak a megváltó, és azoknak, a kik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr."

Tehát azokhoz, akik megtérnek a hamisságokból. Akkor, mikor a Biblia nekünk a megtérésről beszél, akkor nem valami eszményhez való megtérésről szól, nem valami bűnből jóságra, valami vétekből egy erkölcsi magatartásra való jutásról beszél. Mikor a biblia megtérésről szól, akkor mindig egy Valakihez való megtérésről van szó. Személyhez szóló megtérésről, tehát mi nem megváltást, hanem Megváltót kapunk. Megváltón keresztül kapjuk a váltságot. Megváltó nélkül nincs váltság! Jézus Krisztust kapjuk, Ő jön Sionból, a Megváltó! Akiknek váltság kell Megváltó nélkül, az sem Megváltót, sem váltságot nem kap. Krisztust kell tehát befogadnunk – ez a megtérés!

És a saját bűneinket kell elhagynunk! Nagyon érdekes, amikor a próféta azt mondja: Meg kell térni! Mert akkor azt mondja, Jákóbban térnek meg a hamisságokból. Nem a hamisságból, vagy nem a sok hamisságból – ez a hamisságokból azt jelenti, az ő hamisságokból. Mindenkinek a saját hamisságából kell megtérnie. És ez valami egészen konkrét. Figyeljük meg, mikor Keresztelő János, aki először szólaltatta meg a megtérés evangéliomát, mikor ő beszél megtérésről, akkor nem általában beszél a bűn elhagyásáról, hanem Heródesnek azt mondja: „Nem szabad néked azzal az asszonnyal élned!” A katonáknak, akik kérdést intéznek hozzá, azt mondja: „... elégedjete meg zsoldotokkal.” A tőkéseknek így felel: „Akiknek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs...” A

vámszedőknek pedig azt mondja: „Semmi többet ne követeljete, mint ami elötökbe rendeltetett.”

A Szentlélek ma is, most is egy pontra irányítja a támadását, aki ezen a ponton elzárkózik a bűneiről meggyőzni akaró Szentlélek támadása elől, az hiába várja a Megváltót és a váltságot is. De aki a végére jutott saját tudományának és erejének, s a mélységből kiált fel kétségbeesve az égi irgalomhoz, aki hajlandó irgalmatlanul szakítani saját hamisságaival, az várja az Urat! Az várhatja a Megváltó eljövételét, aki azután mindent megold! Ámen.